

"Cal preparar-se p

RICARD CUGAT

El futur polític de Pasqual Maragall continua aixecant especulacions. L'alcalde, però, ha d'afrontar un repte més urgent: un pacte de govern estable a la ciutat.

—Després de les eleccions ha passat uns dies de descans a Hongria. Com li ha provat?

—Bé. Hi havia el Quart Festival Europeu de Música Jove, i hi he anat a buscar la torxa perquè se celebrarà a

Barcelona l'any 98.

—Això, no hi ha anat a descansar?

—Sí, sí, però s'ha de buscar una excusa.

—Deu haver pogut reflexionar sobre aquests dos últims mesos, que han estat molt intensos per vostè...

—He pogut sedimentar, que és una manera de pensar.

—Quan Felipe González va guanyar les legislatives del 93 tot i perdre molts vots va dir allò de "he entès el missatge". A vostè li ha passat una cosa similar: guanya clarament però perd part del suport que tenia. Ha entès el missatge?

—Dit així, jo crec que... el missatge dels barcelonins ha estat partidari d'una projecció de la ciutat. L'he entès com un vot favorable a un salt endavant, a la segona transformació, a no obsessionar-se amb les coses que no funcionen i resoldre-les, a negar-se a pensar que a Barcelona se li ha passat el moment i que havia de fer bondat i prou.

—Pensa que els barcelonins no li han demanat una certa autocrítica?

—Autocrítica? No. Han fet una votació a favor del futur, a favor que Barcelona continuï comptant entre el sistema de ciutats europees com a ciutat de referència, en urbanisme, en cultura i en civisme.

—Vostè serà escollit alcalde d'aquí uns dies com a candidat de la llista més votada...

—No se sap mai, però en fi... així és com ja va ser l'any 91 per voluntat meva. El més votat, que mani, i a partir d'aquí buscar les aliances. La llei en aquest punt és dolenta. Jo penso que

er a la fi de segle"

RICARD CUGAT

és millor un sistema electoral com el francès, a dues voltes, i fer les adhesions i les desadhesions davant del públic.

—*Sigui com sigui, el dia després de ser nomenat haurà de buscar una majoria sòlida de govern municipal.*

—Hi ha moltes maneres de fer-ho, això.

—*Com enfoca les negociacions amb IC i ERC?*

—Bé, jo crec que el que hem de fer és analitzar el que ha passat durant la campanya, veure els programes i tractar de posar-los en pràctica. Per tant cal fer la línia mestra d'un programa i veure qui hi està d'acord, que bàsicament serà IC. La línia de conducta dels socialistes catalans és prioritzar la llista més votada, l'estabilitat i el pacte sobre programes i no sobre sigles.

—*Però IC no entrarà en el govern si no ho fa també ERC. Això l'obliga a convèncer primer Pilar Rahola.*

—D'això que em diu, jo no en tinc constància. He llegit avui una cosa en un diari i prou. Normalment jo m'haig de dirigir a IC, i costa de creure que no hi hagi una col·laboració amb ells. Però torno a dir: del que parlarem és del programa.

—*Parlant de programa, ERC ja ha fet públiques les seves condicions per entrar en un govern a tres bandes. Què li semblen?*

—Em sembla que no seria correcte parlar-ne fins que no hagi tingut una trobada formal amb els d'Esquerra. Ells posen unes condicions que són de programa i d'altres que són simbòliques.

—*Una d'aquestes és el canvi de la bandera de la ciutat. Reclamen quatre barres per quartó, i no dues com ara. Està disposat a cedir en aquest tema?*

—Miri, m'acaba d'enviar una carta en Manuel Royes on apareix la bandera de la ciutat l'any 1450, que porta les quatre barres: dues i dues. És la bandera de Jaume I i de la República. La que volen ells en té vuit, de barres.

—*Es a dir, que no està disposat a cedir...*

—No és que no hi estigui disposat, però és que em sembla un tema molt agafat pels pèls, que s'ha fet servir com a arma electoral, i ara la campanya ja ha passat.

—*Preveu la possibilitat de governar en solitari buscant acords puntuals?*

—La veritat, torno a dir, em costaria contestar aquesta pregunta sense veure quina és l'actitud dels altres grups. Barcelona, què ha votat? Per veure les pedres que té a la sabata i treure-les, i per fer una segona gran transformació. Amb la gent que vulgui anar per aquí, m'hi podré entendre, ja sigui en el govern, amb

Mitjancer en la guerra del cable

—Un tema important per a la ciutat: les autopistes de la informació. Josep Borrell ha impugnat el concurs de cablat pilot de Barcelona, enmig d'un fort enfrontament entre la Generalitat i el Govern central per la qüestió de les demarcacions. Barcelona és víctima d'aquesta baralla?

—No, aquest ajuntament no és victimista, a l'inrevés. És veritat que la situació legal és difícil i confusa. No hi ha la llei, estem en una situació de buit legal. Per tant, hem volgut fer una prova pilot, que no comprometi el futur. El recurs de Borrell diu que d'acord pel que fa a la televisió per cable però no pel que fa als serveis de valor afegit com ara transmissió interactiva de dades o telefonia.

—Què en pensa, de la posició de la Generalitat, que reclama demarcació autònoma per al segon operador del cable?

—El que vol CiU respon a aquesta idea de concentrar poder com a cosa bona per a la nació. Això és bo en moments de guerra, possiblement, però en temps de pau i desenvolupament i de noves tecnologies és millor una altra política. En el tema de la demarcació hi ha solucions intermèdies, comptant amb la dualitat del territori de Catalunya: de l'una banda la regió metropolitana, de l'altra territoris comarcals...

—Fa de mitjancer entre els dos governs?

—Objectivament ho fem. No és que ens ho hagin demanat, però la presència de l'Ajuntament a la societat Catalana d'Iniciatives, i en general el prestigi que ens hem guanyat en aquest terreny de les comunicacions per cable, jugarà a favor d'una solució negociada.

RICARD CUGAT

"Objectivament, fem de mitjancers". Entre Govern català i espanyol.

acord programàtic o amb acords puntuals. És igual.

—Li pot resultar més fàcil pactar amb el grup de CiU comandat per Miquel Roca que amb els partits d'esquerres?

—Ja li ho diré més endavant, perquè francament ara seria avançar-nos massa.

—L'incomoda dependre dels vots de dos regidors independentistes?

—No és el cas, però no, no m'incomoda.

—L'Ajuntament de Barcelona pot ser el laboratori de futurs acords de l'esquerra catalana?

—Tot Catalunya és un laboratori. S'han produït situacions molt interessants. Barcelona és molt important, però també és cert que té la seva autonomia de vol.

—Vostè té en compte les implicacions a nivell català a l'hora d'enfocar la política de pactes a Barcelona?

—Les dues variables són importants, la local i la nacional, però podria ser que Barcelona tingués una solució i la resta de Catalunya una altra. No ens ha d'obsessionar la significació nacional del pacte.

—Els resultats del 28 de maig a tot Catalunya obliguen l'esquerra catalana a entendre's?

—Nosaltres només sabem el que ha votat la gent, i això es pot interpretar de moltes maneres diferents. Jo ja he fet alguna interpretació d'urgència, en el sentit que arreu d'Europa hi ha un desgastament del poder, i Catalunya i Espanya no en són una excepció. A Espanya es desgasta el PSOE i a Catalunya, Convergència i Unió. A partir d'això, passar a fer altres interpretacions o cabòries és arriscar massa.

—Precisament hi ha hagut força analistes que arran d'aquests resultats s'han apressat a diagnosticar el començament de la fi del pujolisme. Confonen desig amb realitat?

—El desgast del govern de CiU és clar. Però això, com li diria jo... passa molt sovint a tot Europa, on els processos de desgast es donen amb velocitat i de vegades fins i tot amb massa truculència. És el cas de Gran Bretanya, s'ha de veure què passa en aquest referèndum d'Itàlia. I per què es desgasten els governs? No pas perquè s'hagin produït casos concrets de corrupció, sinó perquè el sistema polític no dóna de si tot el que se'n podia esperar. La gent intueix que hi ha una altra cosa possible, una altra cosa millor.

—A Catalunya, aquesta cosa possible i millor, com es concreta?

—El que la gent veu com a possible és una participació més gran en el control del seu entorn. La gent vol comptar una mica més. Que el pes de la governació propera al ciutadà sigui més gran en detriment de la governació allunyada, sense perdre de vista que, en el món, ens hi farem presents com a europeus, i no com a catalans o espanyols. I això exigeix una reivindicació del paper de la ciutat.

—Detecta si en el mapa polític català es produeixen moviments de fons significatius?

—Som davant d'una fi de segle en la política europea i per tant també en la catalana. I cal que ens preparem per a la fi de segle, que pot ser ara, d'aquí dos anys, d'aquí quatre o cinc o sis. D'una banda, cal administrar el present i de l'altra preparar el futur sobre la base dels valors emergents.

—El veig molt prudent. El seu rival polític, CiU, passa per un moment difícil i vostè sembla que renunciï a treure'n rendiment.

—És que no crec que es tracti d'això. Penso que el PSC ha demostrat que el que feia ho feia bé. El nostre discurs —que ha estat titllat de dèbil moltes vegades— agrada a la gent, perquè no fa soroll de qualsevol cosa.

—Aquesta preparació del futur de què parla està representada per la plataforma Catalunya Segle XXI?

—Sí, sí. Catalunya Segle XXI és un lloc de trobada per parlar d'aquestes coses. No és una plataforma electoral, i no tindrà cap resultat concret fins a l'estiu del 96 com a mínim, és a dir després de les eleccions més immediates.

—Quina concreció serà?

—És que jo no en sóc portaveu, jo sóc un dels que han participat en la seva creació i en la idea inicial. Catalunya Segle XXI és una idea que m'agradaria que s'estengués, per exemple, a altres països catalans, i sé que hi ha gent treballant-hi a Menorca, i també, crec, a la ciutat de València.

—Quina és la seva recepta per la crisi de lideratge que arrossega el PSC?

—El PSC no té cap crisi de lideratge. Té un líder que és Raimon Obiols i que ho continuarà essent. Hi ha una posició, que és discutible, que diu que el primer secretari del partit ha de ser alhora el candidat a la presidència de la Generalitat. Aquesta idea és una mica simplista, i hi ha molta gent en el partit que no hi està d'acord.

—Com ha de ser el candidat del PSC a les autonòmiques?

—Ha de ser fort, valent, amb seguiment i molta il·lusió.

—Té la idea formada de qui ha de ser-ho?

—No, només la'n pot tenir qui ho ha de decidir, que són els òrgans corresponents del partit.

—Joaquim Nadal o Josep Borrell?

—No tinc cap candidat, i per sort el PSC

pot donar-ne uns quants de molt bons. Nadal és un gran candidat, Borrell també ho seria.

—No es tracta només d'una tria entre dues persones, sinó entre dos discursos sobre Catalunya.

—Bé, escolti... ja veurem el que decidim, que ho decidirem aviat.

—Es poden permetre esperar fins al setembre, tenint en compte que Jordi Pujol pot avançar les eleccions al novembre?

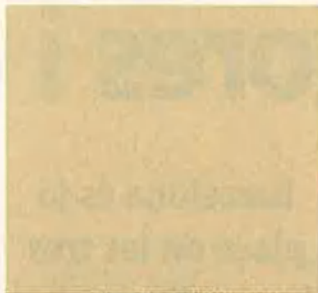
—El calendari previst era tenir candidat el setembre de l'any passat. El que passa és que les coses van venir d'una manera que va fer molt difícil solucionar-ho. I jo era partidari que es triés aleshores, perquè sempre vaig pensar que municipals i autonòmiques vindrien molt encadenades. Però no va poder ser.

—Cal resoldre-ho abans de l'estiu?

—Com abans millor. Però si és al juliol o al setembre no passa res, perquè no crec que hi hagi eleccions abans del gener.

—Per què ho diu?

—Perquè estem tots compromesos en un semestre de presidència de la Unió Europea que ens obliga a ser molt responsables. No crec que cap polític amb sentit d'estat i de país jugui a trencar les necessitats de consens, i una convocatòria d'eleccions autonòmiques anticipades trencaria aquest consens. Estic segur que no

RICARD CUGAT

“Estic segur que no es produirà un avançament de les elec-

cions autonòmiques. És la meua opinió i és el meu desig.”

es produirà. És la meua opinió i és el meu desig.

—Després de moltes giragonses, vostè ha dit “rotundament” fa pocs dies que no serà el candidat del PSC a la Generalitat. En el seu moment, Julio Anguita també va dir que, sota cap mena de concepte, no lideraria Izquierda Unida, i les bases, en una assemblea dramàtica, el van obligar a rectificar. Se sent preparat per resistir la pressió de les bases socialistes?

—Això de l'Anguita ara no ho recordo. Això va ser quan era alcalde de Còrdova?

—Sí. Es va notar tan estimat que no va poder dir que no...

—Home, la veritat és que no sé si hauria fet millor no acceptant. En el meu cas em penso que és bastant evident. Jo estic molt lligat al projecte de Barcelona. És el que sé fer, el que m'han demanat que faci i el que m'agrada, cada vegada m'ho passo millor. Difícilment això es podrà canviar. De vegades dic “home, si a Barcelona ens ofeguen...”, si no ens deixen actuar i mirar per Barcelona d'una manera efectiva, si s'arribés a aquesta situació és possible que fos el moment de fer alguna cosa per evitar que això continuï passant. Però no crec que sigui el cas, perquè penso que ve un moment de gran col·laboració entre el Govern de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

—Jo li preguntava una altra cosa. Si les bases del PSC l'empeïen molt...

—Els diré el mateix que li dic a vostè. Jo no he fet giragonses, el que passa és que si els periodistes insisteixen preguntant “rotundament no?”, jo haig de contestar “rotundament no”. Què voleu que digui?

—Vostè ha tingut paraules afectuoses per a Miquel Roca després de les eleccions. Per què el cuida tant?

—Jo el que cuido és el clima polític de Barcelona.

—Però cada vegada que Roca passa un moment difícil vostè li tira un cable públicament, per dir-ho de forma col·loquial. Recordi la crisi entre Roca i Pujol del 92...

—La situació del 92 era molt diferent de la d'ara. I això d'ara del Trias de Bes tampoc no és el mateix que el que va passar amb el Trias de Bes l'any 92. No ens enganyem, hi pot haver hagut una evolució de l'entorn de Miquel Roca cap a la dreta, i ja m'ho va semblar durant la campanya. La sortida d'en Trias de Bes estava cantada, jo mateix havia parlat amb ell alguna vegada, el que no veig clar és la motivació.

—Insinua que no és només l'entorn de Miquel Roca el que giraria a la dreta sinó ell mateix...

—Això ja no ho sé, sincerament. Haurem d'esperar a veure quina evolució fa, en Roca, i també Convergència.

Eduard Voltas